

Creșteri salariale de 15% începând cu 01.12.2015

În data de 4 noiembrie 2015, în ultima ședință a Guvernului Ponta, a fost adoptată *OUG nr. 54 privind unele măsuri în domeniul învățământului*. În conformitate cu negocierile purtate, prin această ordonanță de urgență, începând cu 1 decembrie, salariații din învățământ vor beneficia de o creștere salarială de 15%.

De creșterea salariilor vor beneficia 359.810 cadre didactice, personal didactic auxiliar și personal nedidactic, respectiv: 290.000 de persoane din învățământul preuniversitar de stat, 7.850 de persoane din unitățile finanțate integral de la bugetul de stat, 57.500 de persoane din învățământul universitar și 4.460 de persoane din unitățile finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

O nouă tranșă din drepturile convenite în baza sentințelor judecătorești

În Monitorul Oficial nr. 806 din 29 octombrie 2015 a fost publicată *OUG nr. 47/23.10.2015 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2015 și unele măsuri bugetare*.

Prin prevederile acestui document sunt alocate sume destinate finanțării cheltuielilor de personal ale unităților de învățământ special și ale centrelor județene de resurse și asistență educațională și finanțării cheltuielilor de personal ale unităților de învățământ preuniversitar de stat, precum și sume destinate plății titlurilor executorii având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din unitățile de învățământ preuniversitar de stat și din unitățile de învățământ special și centrele județene de resurse și asistență educațională.

În ceea ce privește județul Hunedoara, unităților de învățământ preuniversitar de stat le-a fost alocată suma de 37,9 milioane lei (al doilea buget din țară după municipiul București), respectiv 1,945 milioane lei pentru învățământul special și centrele județene de resurse și asistență educațională.

Aceste sume sunt destinate plăților tranșelor aferente anului 2015 (acolo unde mai este cazul) și celor aferente anului 2016, inclusiv plata celei de a patra tranșe pentru acest an (stabilită prin OUG 83/2014).

Atenția

Atenția însoțește, într-un fel, tot ceea ce facem. Pare a fi, cumva, la baza a tot ceea ce întreprindem. Întreaga viață suntem atenți la tot felul de lucruri: atunci când coborâm scările, pentru a nu cădea din greșeală, atunci când trecem strada (cel puțin o parte dintre noi), pentru a vedea dacă o putem face în siguranță, atunci când plătim prețul cerut pentru un produs, pentru a nu fi înșelați sau pentru a nu ne înșela singuri etc.

Sunt suficiente astfel de exemple? Se reduce doar la atât atenția? Cu siguranță, răspunsul este unul negativ. Foarte repede, dacă vom sta cât de puțin pe gânduri, vom sesiza că atenția îmbracă multe alte forme. Indiferent însă dacă vom lua în calcul, de exemplu, atât înțelegerea, cât și atenția necesară înțelegerii a ceva sau dacă vom lua în calcul, un alt exemplu, reacțiile noastre, la care se presupune că trebuie să fim atenți, o constantă se va impune foarte repede: între ceea ce se întâmplă și acțiune (reacție, înțelegere etc.) trebuie să curgă ceva timp.

• continuarea în pagina 4

Programul de guvernare propus de Cabinetul Cioloș cu privire la educație

„(...) **4.1. Educație**

- Mutarea accentului în actul educațional de pe transmiterea de informație pe crearea de competențe pentru viață pe baza nevoilor de dezvoltare personală și umană. Promovarea educației inclusive prin cultivarea toleranței, nediscriminării și acceptării diferenței în școli și în societate.
- Inițierea reformei curriculare pe toate componentele ei, astfel încât conținutul educațional să corespundă cu cerințele de pe piața muncii și ale societății digitale.
- Redefinirea statutului cadrului didactic în societate prin salarizare, carieră, criterii de evaluare a performanței, autonomie educațională și integritate.
- Reducerea birocrăției și eliminarea sarcinilor administrative inutile pentru personalul didactic în domeniul educațional.
- Creșterea performanței programelor de formare, cercetare și inovare universitară în clustere integrate (învățământ-cercetare-producție).”

Rândurile care preced reprezintă scurtul fragment în care *Programul de guvernare* depus la Biroul de presă al Guvernului de către noul prim-ministru face referire la educație. Abținându-ne de la orice analiză în acest moment, putem constata doar că avem de-a face cu o listă de idei, de altfel mult dezbătute în educația românească de mai multă vreme, fără ca vreunul dintre aceste puncte să-și găsească, până în

• continuarea în pagina 4

O NOUĂ ATITUDINE ATENȚIA

Dacă ne-am asculta pe noi înșine, am descoperi foarte repede că suntem experți în a aprecia ceea ce fac sau ar trebui să facă ceilalți, fără a acorda însă, cu adevărat, atenție la ceva. Cu siguranță nu ne pricepem și nu avem cum să ne pricepem la toate. Dovedim atunci doar măsura incompetenței noastre, proporțională cu absența atenției noastre.

A acorda atenție înseamnă a asculta ceea ce are de spus celălalt. A asculta nu înseamnă însă doar a menține tăcerea pentru a auzi, deși aceasta este esențială, ci înseamnă mai ales a ne apleca gândul asupra a ceea ce are de spus, a înțelege ceea ce încercă să ne comunice. Iar a încerca să înțelegem, nu are cu nimic de-a face cu a renunța la propria poziție, așa cum prea des credem.

Ceilalți capătă cu adevărat existență pentru tine, iar tu ești pentru ei doar după o clipă măcar de atenție autentică. Observă ceea ce fac, înțelege și arată-le că ai observat și ai înțeles. De aici abia poate începe un „împreună”.

Știm întotdeauna ceea ce ne dorim și ceea ce ar fi de făcut... Desigur, atâta vreme cât nu se pune problema să ne asumăm noi înșine ceea ce este de făcut sau să ne gândim dacă ceea ce dorim are o cât de mică probabilitate de realizare. Pierduți în imperiul lui „dacă” (este drept, mascat adesea de formularea unor afirmații transparente)

acestea de individualizarea unor animi măști (traisance),
nu acordăm nici cea mai mică atenție celor
pe care le formulăm, le solicităm, le dorim...
Siguri de autoîntemeierea acestora, tot
ceea ce mai căutăm sunt țapi ispășitori.
Nefericiți, singura țintă care ni se mai
oferă este aceea a extinderii acestei
nefericiri asupra lumii întregi.

Ceilalți sunt răi, trădători și nu îi interesează decât propria persoană, nu? Posibil, dar o astfel de părere nu prea mai lasă loc la nimic de ordinul binelui. În realitate, dacă lucrurile chiar stau astfel, ne-am putea gândi că noi am permis unor astfel de persoane să intre în viața noastră. Există însă o mare probabilitate să nu găsim la ceilalți decât ceea ce oferim. Neatenți la propria noastră persoană am devenit neatenți la orice altceva. Atenția presupune respect și prețuire de sine, născute din respectul și prețuirea arătată celorlalți.

O INIȚIATIVĂ

SINDICATUL EȘTI TU!

Focusează-te pe rezultate. În rest nu este vorba decât despre „carne de tun”. Singurul care merită atenție ești tu însuși!
Ți se solicită atenția ori de câte ori se așteaptă să uiți de interesele proprii.
De ce ai fi atent? Tu ești mai bun decât atât! Ți se solicită atenția? Cu alte cuvinte nu ești demn să ți se acorde atenție...
Atent la tine însuși? Dar ce, ești narcisist? Probabil ceilalți au și ei ceva de spus... **Cel care știe însă ce trebuie făcut ești tu!**
Identifică din timp pe cei pe care îi poți folosi ca țapi ispășitori... Nu dispera! Cu puțină atenție poți fi martor la căderea oricui.
Atenția nu este decât o pretenție nejustificată din partea altora. Nimeni nu este interesat la propriu de ceilalți. De cei ai fi tu mai breaz?
Nu este nevoie să cunoști ceea ce fac ceilalți. Important este ca ei să cunoscă ceea ce faci tu! **Nu te împiedica în detalii!**
Atenție? Ce, acum trebuie să te îmbrățișezi cu toată lumea?
33 de rețete pentru a NU arăta...
Poți fi atent... sau poți să trăiești.
Ai uitat să fii atent? Nicio problemă... Doar nu vei mai pierde timpul acum și cu căința!
Poți fi atent... atunci când ai ceva de câștigat. Dacă pierzi vremea cu atenția, ocaziile vor trece fluierând pe lângă tine.
Sunt atenți doar cei care nu au ce face cu timpul.
Trebuie să exersăm atenția? Condiția ta este foarte bună. Să meargă la „sală” cei care se tot plâng de cât de prost le merge.
Viața este scurtă. A fi atent nu înseamnă decât a o lăsa să treacă pe lângă tine...
Atenția nu te ajută în rezolvarea problemelor, ci abia ea ți le creează.
Ar trebui să fii atent la lucrurile din jurul tău... în măsura în care sunt sau pot deveni ale tale.
Atenția este sinonimă unilateralității.
Atent? Adică a lăsa după alții... Atenția nu este decât un obstacol. Tu ești însă puternic... Nu te vei lăsa copleșit de greutate.
A fi atent la alții înseamnă a nu fi atent la tine. **Poți încerca atenția... cu grijă! Dacă te va prinde, nimic nu te va mai salva.**
Ești atent... la ceea ce este al tău.

Atenție

Atenția • continuare din pagina 1

Cât de mult? Depinde... În lucrurile mărunte, realizate de nenumărate ori, reacția va fi, probabil, aproape instantanee, deși ajungem uneori să regretăm după aceea faptul că nu am acordat ceva mai mult timp. În celelalte, fără a fi puține, trecerea unui timp devine însă cu atât mai importantă, fie că această atenție ne-o datorăm nouă înșine, fie că o datorăm celorlalți. A fi atent devine un obicei, îmbogățindu-ne cu fiecare zi, atunci când îmi ofer întotdeauna un timp între ceea ce reclamă atenția mea și reacție.

În momentul în care conștientizez acest lucru, voi observa că a fi atent înseamnă, în primul rând, să fiu atent la mine însumi: ce simt, ce cred, ce gândesc... și mai ales de ce simt ceea ce simt, de ce cred ceea ce cred, de ce gândesc ceea ce gândesc. Înseamnă, altfel spus, să mă înțeleg. Înțelegere care survine și după ce voi încerca să observ, la cel din fața mea, de ce simte ceea ce simte, de ce crede ceea ce crede, de ce gândește ceea ce gândește...

Pe această cale, atenția construiește încrederea. Încredere în cine ești și în ceea ce ai de făcut pe aici, încredere în ceilalți oameni și în ceea ce fac. Iar o dată cu încrederea construită pe atenție lucrurile, lumea dobândește claritate și limpezime. Scăpăm, pe de o parte de povara unui „trebuie” să se întâmple așa și nu altfel (fiindcă așa vreau eu, fiindcă așa vor ei, fiindcă așa se cere, fiindcă așa îmi cere religia, fiindcă...) opac, netransparent. Începem și înțelegem viața, dobândind libertate.

Atenția se însoțește cu libertatea trăită în sensul său autentic, anume acela în care egoismul și-a pierdut orice sens, iar orice vreau pentru mine se schițează cu claritate alături, în mijlocul celorlalți. Iar aceasta, fără a însemna renunțare la propriile idei sau la propriile dorințe, ci abia înțelegerea acestora și creșterea șanselor ca ele să fie auzite sau să se realizeze. Cu alte cuvinte, atenția ne calibrează, aducându-ne mai aproape tot ceea ce putem lua și duce.

Programul de guvernare propus de Cabinetul Cioloș cu privire la educație
 • continuare din pagina 1

prezent, o cât de firavă soluție. Cele cinci „liniuțe”, de altfel, înseamnă o reformă profundă a întregului sistem educativ, ceea ce este relativ greu de crezut că se poate realiza pe termen scurt, mai ales având în vedere că cele aproape două decenii de reformă mai curând au determinat un regres decât un progres al rezultatelor educației românești.

În momentul în care sunt scrise aceste rânduri, s-a derulat și audierea domnului Adrian Curaj, noul ministru al educației. O scurtă privire asupra auto-prezentării realizate în *Comisia pentru învățământ din Senat*, întrebărilor sau solicitărilor adresate de membrii comisiei, precum și asupra răspunsurilor oferite nu clarifică într-o măsură mai mare cum se va reuși identificarea unor soluții efective la problemele amintite.

Ca la orice început însă, în pofida absenței unor dovezi în ceea ce privește caracterul tehnocratic al acestei propuneri (comparativ cu problemele educației și absența unei coerențe cât de relative în întreaga discuție purtată la nivelul comisiei), nu ne rămâne decât să ne menținem trează atenția.

